

บทที่ 3

สงครามนอกแบบ

1. กล่าวทั่วไป

สงครามนอกแบบเป็นภารกิจที่สำคัญของหน่วยรบพิเศษ ทั้งนี้เนื่องจาก ภารกิจสงครามนอกแบบเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่กว้างขวางทั้งในภาวะปกติและภาวะสงครามและหน่วยรบพิเศษเป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในการดำเนินการ

2. ขบวนการต่อต้านและการก่อความไม่สงบ

การก่อตัวของขบวนการต่อต้านมีสาเหตุและลักษณะสำคัญหลาย ๆ ประการดังนี้

2.1 รัฐบาลซึ่งขาดความชอบธรรมและไร้ความสามารถ อาจเผชิญกับการทำทลายจากประชาชนและของประเทศนั้น เพราะประชาชนที่ถูกปกครองไม่ได้รับการตอบสนองและความพึงพอใจจากการปฏิบัติของรัฐบาล ประชาชนอาจสูญเสียความมีศรัทธาและความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลและปฏิเสธที่จะเชื่อฟังและอยู่ภายใต้การปกครองต่อไป นอกจากนี้ประชาชนยังอาจตระหนักว่า รัฐบาลขาดความสามารถในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและไม่สามารถพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 เจื่อนใจสำคัญที่ประชาชนต่อต้านรัฐบาลของตน หรือต่อต้านอำนาจของต่างประเทศ ซึ่งได้เข้ามายึดครองประเทศใดประเทศหนึ่ง ได้แก่

- 1) ทศนะคติของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับเจื่อนใจ/สถานการณ์
- 2) วัฒนธรรมทางการเมืองและค่านิยมของชาตินั้น ๆ ที่ได้เคยมีประสบการณ์ทางการเมืองด้วยความรุนแรง เช่น การปฏิวัติและรัฐประหาร
- 3) ระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยประชาชน

2.3 การต่อต้านอาจรุนแรงหรือไม่รุนแรงก็ได้ การต่อต้านที่ไม่รุนแรง เช่น ไม่มีส่วนร่วมในสังคัม การหลบเลี่ยงภาษี การคว่ำบาตร การนัดหยุดงาน และการไม่เชื่อฟังคำสั่ง ส่วนการต่อต้านที่รุนแรง เช่น การก่อวินาศกรรม การก่อการร้ายและสงครามกองโจร

2.4 โดยปกติแล้ว ประชาชนจะต่อต้านอย่างไม่รุนแรงก่อน แต่อย่างไรก็ตามการต่อต้านอาจจะพัฒนาต่อไปถึงขั้นรุนแรงได้ถ้ารัฐบาลไม่สามารถแก้ปัญหาได้ รวมทั้งเจื่อนใจภายในและภายนอกประเทศที่เกื้อกูลอาจทำให้การต่อต้านพัฒนาไปสู่การจัดตั้งขบวนการต่อต้านก็ได้

2.5 ขบวนการต่อต้าน เป็นกลุ่มของพวกต่อต้านที่ได้รับการจัดตั้งจากประชาชน เพื่อต่อสู้และล้มล้างรัฐบาลที่ได้จัดตั้งขึ้นแล้ว หรือเพื่อผลักดันกำลังรบของต่างประเทศ ที่เข้ามายึดครองประเทศนั้น

ให้ถอนตัวออกไป ซึ่งขบวนการต่อต้านติดอาวุธอาจเป็นการปฏิบัติในความขัดแย้งระดับต่ำ แล้วอาจพัฒนาต่อไปจนกลายเป็นสงครามเบ็ดเสร็จก็ได้

2.6 ขบวนการการก่อความไม่สงบ เป็นขบวนการต่อต้านที่ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อบ่อนทำลาย ล้มล้างอำนาจรัฐหรืออำนาจการปกครองที่ถูกต้องชอบธรรมตามกฎหมายของฝ่ายรัฐบาล ซึ่งการก่อความไม่สงบเป็นการต่อสู้ทางการเมืองและทางทหารที่ยืดเยื้อยาวนาน เพื่อสร้างความอ่อนแอต่อระบบการปกครองและลดความชอบธรรมของรัฐบาล พร้อมกับพยายามสร้างความชอบธรรมของขบวนการก่อความไม่สงบให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้นในหมู่ประชาชน

2.7 การก่อความไม่สงบจะมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ สภาพแวดล้อมและทรัพยากรในการสนับสนุน

2.8 การก่อความไม่สงบในแนวทางการปฏิวัตินั้น จะพยายามยกเลิกหรือล้มล้างระเบียบของสังคมดั้งเดิม และจัดตั้งระบบสังคมหรือการปกครองขึ้นใหม่ในประเทศนั้น ๆ สำหรับการก่อความไม่สงบนั้นจะมุ่งไปสู่เป้าหมาย ดังต่อไปนี้

- 1) ล้มล้างรัฐบาลเดิม ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนระบอบการปกครองตามมาในภายหลังก็ได้
- 2) สถาปนาเขตปกครองอิสระ แยกออกมาจากรัฐอื่นหรือรัฐหนึ่ง
- 3) บังคับให้มีการถอนกำลังรบของต่างชาติที่ยึดครองดินแดนอยู่

2.9 การก่อความไม่สงบมักจะมีผลมาจากการไร้ความสามารถของรัฐบาลในการแก้ปัญหาทางสังคม แต่อย่างไรก็ตามพลพรรคที่ก่อความไม่สงบอย่างมีประสิทธิภาพอาจมีเหตุผลมากมายเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน

2.10 ขบวนการต่อต้านอาจต่อต้านรัฐบาลที่ได้รับการจัดตั้งขึ้น หรืออำนาจกำลังรบต่างชาติที่ยึดครองอยู่ภายในเขตของสงครามจำกัดหรือสงครามทั่วไปก็ได้ ในสถานการณ์เช่นนี้อำนาจกำลังรบตามแบบของฝ่ายกำลังต่อต้านมักจะเป็นกำลังหลักที่ทำให้เกิดผลแตกหัก การปฏิบัติการสงครามนอกแบบจะดำเนินการเพื่อสนับสนุนและเป็นส่วนประกอบอันสำคัญของการปฏิบัติการทางทหารตามแบบ

2.11 การต่อต้านด้วยอาวุธต้องการการจัดตั้งที่มีประสิทธิภาพ ขบวนการต่อต้านอาจพัฒนาการจัดไปเป็นหน่วยงานต่าง ๆ ที่ชัดเจนคือ องค์กรต่อต้านซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ที่ชัดเจน คือ ส่วนงานทางยุทธการและการสนับสนุน โดยงานทางยุทธการจะเป็นการปฏิบัติของกำลังกองโจรและพลพรรคใต้ดิน ส่วนผู้ช่วยเหลืออื่น ๆ จะเป็นส่วนงานสนับสนุนทางลับ

1) กำลังกองโจร เป็นกำลังรบทางทหารหรือกึ่งทหารโดยเปิดเผยของการต่อต้าน โดยปกติกำลังกองโจรจะปฏิบัติการรบจากฐานปฏิบัติการในชนบท โดยสมาชิกหรือกำลังรบนั้นอาจจะปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือเป็นครั้งคราวก็ได้

2) พลพรรคใต้ดิน เป็นการจ้องค้ำการในลักษณะโครงข่าย ซึ่งจะปฏิบัติการลับ การบ่อนทำลาย การก่อวินาศกรรม การเล็ดลอดหลบหนีและกิจกรรมของการรวบรวมข่าว ทั้งนี้อาจจะมีฐานปฏิบัติการอยู่ในชนบทหรือในเมืองก็ได้ พร้อมกับเครือข่ายการสนับสนุนทั้งในชนบทหรือในเมืองก็ได้เช่นกัน

3) พลพรรคผู้ช่วยเหลือเป็นส่วนงานสนับสนุนทางลับของกำลังกองโจร มีลักษณะคล้ายกับพลพรรคใต้ดิน โดยพลพรรคผู้ช่วยเหลือเป็นการจัดตั้งองค์การในลักษณะโครงข่ายที่อาจอยู่ในชนบทหรือในเมืองก็ได้ พันธกิจของพลพรรคผู้ช่วยเหลือประกอบด้วยงานดังนี้

- ก) การแจ้งเตือนและการรักษาความปลอดภัย
- ข) การรวบรวมข่าว
- ค) การต่อต้านการข่าวกรอง
- ง) การแสวงสมาชิกเพิ่มเติม
- จ) การรับการสนับสนุน
- ฉ) การติดต่อสื่อสาร
- ช) การปฏิบัติการจิตวิทยา
- ซ) การควบคุมประชาชนและทรัพย์สิน
- ด) การสนับสนุนเครื่องมือเครื่องใช้หรือกลไก หรือผู้ชำนาญพื้นที่ในการเล็ดลอดและหลบหนี
- ต) การสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงภายใน
- ถ) การระดมทุนหรือทรัพยากรสนับสนุน

3. การก่อความไม่สงบ 3 ขั้นตอน (ตามแนวทางของมาเซตุง)

โดยทั่วไปแล้ว การก่อความไม่สงบนั้นจะมีพัฒนาการการปฏิบัติอยู่ 3 ขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะมีการทาบทับกัน หรืออาจพัฒนากลับมาหรือก้าวต่อไปจากขั้นตอนหนึ่งไปสู่อีกขั้นตอนหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของการก่อความไม่สงบ ซึ่งขั้นตอนการก่อความไม่สงบ 3 ขั้นตอน คือ

ก. ขั้นตอนที่ 1 : ขั้นเริ่มต้นซ่อนเร้น

1) ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่การต่อต้านจะพัฒนาขบวนการต่อต้านไปสู่การเป็นองค์การปฏิบัติการลับที่มีประสิทธิภาพ ใช้เทคนิคของการบ่อนทำลายเพื่อก่อให้เกิดผลกระทบทางด้าน

จิตวิทยาต่อประชาชนให้เข้าร่วมในการต่อต้าน ซึ่งเทคนิคการปฏิบัติดังกล่าวอาจประกอบด้วย การโฆษณาชวนเชื่อ การเดินขบวน การคว่ำบาตร และการก่อวินาศกรรม

2) การบ่อนทำลาย ในขั้นนี้การบ่อนทำลายมักจะยังไม่ใช้ความรุนแรงด้วยอาวุธ องค์การต่อต้านอาจจัดตั้งรัฐบาลเงาที่ปฏิบัติงานขนานไปกับรัฐบาลที่ปกครองประเทศอยู่ในขณะนั้น ในขั้นตอนนี้องค์การต่อต้านจะดำเนินการดังนี้

- ก) ชักชวน จัดตั้ง และอบรมพลพรรค
- ข) แทรกซึมเข้าสู่องค์การที่สำคัญของภาครัฐ และเอกชน
- ง) จัดตั้งแกนนำช่วยการปฏิบัติการต่าง ๆ
- จ) จัดตั้งและพัฒนาความสัมพันธ์กับกลุ่มกิจกรรมหรือองค์การบนหน้า

ที่มีความถูกต้องชอบธรรมทางกฎหมาย เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มการค้า และองค์การแนวร่วมต่าง ๆ ที่จะพัฒนาเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนสำหรับกิจกรรมทางการเมืองและการทหารในโอกาสต่อไป

- จ) แสวงหาแหล่งสนับสนุน
- ฉ) พัฒนาสัมพันธ์กับแหล่งสนับสนุนจากภายนอก

ข. ขั้นตอนที่ 2 : สงครามกองโจร

ขั้นตอนที่ 2 จะเริ่มต้นด้วยกิจกรรมกองโจรโดยเปิดเผย โดยทั่วไปแล้วกำลังกองโจรจากฐานปฏิบัติการของการก่อความไม่สงบในชนบทจะปฏิบัติงานจากพื้นที่ฐานที่มั่นที่มีความปลอดภัยสำหรับฐานที่มั่นการก่อความไม่สงบในเมืองนั้น กำลังกองโจรจะปฏิบัติการลับ โดยใช้การจัดตั้งและแกนข่าว เพื่อดำรงไว้ซึ่งการรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติการ สำหรับสถานการณ์อื่น ๆ นั้น กิจกรรมการบ่อนทำลายยังคงดำเนินการอยู่ต่อไป การกระจายเสียงด้วยสถานีวิทยุลับ หนังสือพิมพ์ใบปลิว จะทำทลายต่อการควบคุมและความถูกต้องชอบธรรมทางกฎหมายของรัฐบาลในขณะนั้น ความสามารถในการชักชวนสมาชิกจะขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เพราะประชาชนได้สูญเสียความศรัทธาต่อรัฐบาล และตกลงใจที่จะเข้าร่วมกับขบวนการต่อต้านในการต่อสู้กับรัฐบาลนั้น

ค. ขั้นตอนที่ 3 : สงครามขบวนการ

1) ขั้นตอนนี้เริ่มต้นจากการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติของสงครามกองโจร ไปสู่การปฏิบัติการทางทหารตามแบบ หากเกิดผลสำเร็จแล้วขั้นตอนนี้จะนำมาซึ่งความล่มสลายโดยสิ้นเชิงของรัฐบาลเดิมหรือการถอนตัวออกของอำนาจกำลังรบที่เข้ายึดครอง ในขั้นตอนที่ 3 ของการก่อความไม่สงบจะมีลักษณะของสงครามกลางเมือง องค์การต่อต้านอาจบรรลุผลสำเร็จในการมีสถานะของการเป็นคู่สงครามกับรัฐบาลนั้น ๆ อย่างถูกต้องชอบธรรมมากยิ่งขึ้น

2) กลุ่มต่อต้านจะปกครองประชาชนและดินแดนภายใต้การควบคุมของตนเองด้วยการจัดตั้งองค์การบริหารฝ่ายพลเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ การ

ระดมการสนับสนุนจากประชาชนต่อองค์การต่อต้านและการคุ้มครองประชาชนจากการแทรกแซงของรัฐบาลเดิม

3) ในสงครามจำกัดหรือสงครามทั่วไปกำลังรบตามแบบอาจเชื่อมต่อหรือประสานงานกับองค์การต่อต้านและปฏิบัติการสงครามเคลื่อนที่ก็ได้ กิจกรรมในขั้นตอนที่ 1 หรือขั้นตอนที่ 2 ยังคงดำเนินการและขยายผลการปฏิบัติต่อไป หากขั้นตอนที่ 3 เกิดผลสำเร็จ องค์การต่อต้านจะเริ่มดำเนินการกิจกรรมของการสถาปนาความมั่นคงภายหลังการทำลายซ้ำศึกได้แล้ว แต่ถ้าไม่สำเร็จองค์การต่อต้านอาจจะกลับมาเริ่มต้นในขั้นตอนที่ 1 หรือขั้นตอนที่ 2 ใหม่อีกก็ได้

4. การปฏิบัติการสงครามนอกแบบ 7 ขั้นตอน (ตามแนวทางของสหรัฐฯ)

4.1 ภายในดินแดนของข้าศึกอาจมีกลุ่มต่อต้านปรากฏอยู่ ในสถานการณ์ยามขัดแย้งหรือระหว่างสงคราม หน่วยรบพิเศษสามารถพัฒนาศักยภาพของกลุ่มต่อต้านไปสู่การจัดตั้งขบวนการต่อต้านเพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์ของชาติ โดยปกติแล้วการสงครามนอกแบบจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติการยุทธของกำลังรบตามแบบ อย่างไรก็ตามในยามขัดแย้งการใช้ขบวนการต่อต้านอาจมีขอบเขตตั้งแต่การสกัดกั้นการแทรกแซงจากต่างประเทศ การขัดขวางหรือต่อต้านการจัดตั้งหรือสถาปนาระบบการปกครองของรัฐบาลเดิมขึ้นใหม่และการล้มล้างระบอบการปกครองนั้น ๆ

4.2 การใช้ขบวนการต่อต้านในยามสงครามจะมุ่งกระทำต่อฝ่ายข้าศึกที่ยึดครองอยู่ เมื่อได้รับคำสั่งหน่วยรบพิเศษจะคัดเลือกองค์การต่อต้านที่สามารถนำมาใช้เพื่อรักษาผลประโยชน์แห่งชาติได้ ในยามสงครามชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะแทรกซึมเข้าสู่พื้นที่ที่ฝ่ายข้าศึกยึดครองหรือมีอิทธิพลอยู่เพื่อจัดตั้งกำลังกองโจร หรือชี้นำต่อองค์การต่อต้านของชาวพื้นเมืองนั้น ๆ แต่ในยามขัดแย้งการที่ฝ่ายเราเข้าไปเกี่ยวข้องโดยตรงอาจเกิดผลเสียในระดับชาติได้ ซึ่งชุดปฏิบัติการรบพิเศษอาจทำการสนับสนุนโดยทางอ้อมจากพื้นที่ภายนอก

4.3 ถึงแม้ว่าขบวนการต่อต้านแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะเฉพาะตัว โดยทั่วไปแล้วองค์การต่อต้านที่มีฝ่ายเราเป็นผู้อุปถัมภ์นั้น มีขั้นของการปฏิบัติอยู่ 7 ขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนต่าง ๆ อาจจะไม่เกิดขึ้นตามลำดับก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์

ขั้นตอนในการปฏิบัติการสงครามนอกแบบ 7 ขั้นตอน มีดังนี้

1) การเตรียมการทางจิตวิทยา รัฐบาลฝ่ายเราจะเริ่มปฏิบัติการจิตวิทยาล่วงหน้า เพื่อเตรียมประชาชนในพื้นที่ปฏิบัติการที่จะทำการต่อสู้และพร้อมรับการสนับสนุนหรืออุปถัมภ์จากฝ่ายเรา โดยผ่านวิทยุกระจายเสียง การโฆษณาชวนเชื่อ หรือการแทรกซึมของตัวแทนภายใต้การอุปถัมภ์ของฝ่ายเรา การเตรียมการทางจิตวิทยาจะทำให้ประชาชนภายในพื้นที่ปฏิบัติการพร้อมที่จะทำการต่อสู้กับข้าศึก

และในขณะเดียวกันก็มีทัศนคติที่ดีต่อฝ่ายเรา พร้อมทั้งจะยอมรับคำแนะนำและช่วยเหลือชุดปฏิบัติการ
รพพิเศษที่จะเข้าไปดำเนินการสงครามนอกแบบในขั้นตอนต่อไป

2) การติดต่อเริ่มแรก

ก) โดยปกติแล้ว ตัวแทนระดับสูงของรัฐบาล จะจัดตั้งระบบการติดต่อกับองค์กรต่อต้าน
ไว้ก่อนที่ชุดปฏิบัติการรพพิเศษจะแทรกซึมเข้าไปยังพื้นที่ปฏิบัติการ การติดต่อเริ่มแรกเป็นสิ่งที่สำคัญ
มากในการประเมินค่าศักยภาพของขบวนการต่อต้านในพื้นที่ปฏิบัติการ ว่าสอดคล้องตรงกับ
ผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ของชาติเพียงใด การติดต่อเริ่มแรกจะเป็นการตกลงเงื่อนไขที่สำคัญใน
การให้การช่วยเหลือของฝ่ายเรากับขบวนการต่อต้านในพื้นที่ปฏิบัติการ

ข) ในการติดต่อเริ่มแรก ถ้าสามารถดำเนินการได้หน่วยเหนืออาจจัดให้มีการพบปะ
ระหว่างหัวหน้าของขบวนการต่อต้านกับผู้แทนของหน่วยรพพิเศษ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและประเมิน
สถานการณ์และศักยภาพของการต่อต้านในพื้นที่ นอกจากนี้ขบวนการต่อต้านอาจจะให้การช่วยเหลือ
หน่วยรพพิเศษด้วยการเตรียมช่วยเหลือการแทรกซึมเข้าสู่พื้นที่ปฏิบัติการของชุดปฏิบัติการรพพิเศษ
แต่อย่างไรก็ตามชุดปฏิบัติการรพพิเศษก็ยังสามารถประเมินสถานการณ์และแทรกซึมเข้าพื้นที่
ปฏิบัติการได้แม้ว่าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากขบวนการต่อต้านก็ตาม

3) การแทรกซึมเข้า

ชุดปฏิบัติการรพพิเศษ พร้อมด้วยสิ่งอุปกรณ์ที่จำเป็นในขั้นต้น จะแทรกซึมเข้าสู่พื้นที่
ปฏิบัติการโดยการติดต่อเริ่มแรกกับองค์กรต่อต้าน แล้วสถาปนาการติดต่อสื่อสารเริ่มแรกกับฐาน
ปฏิบัติการรพพิเศษ (ฐปรพ.) พร้อมกับการเคลื่อนย้ายเข้าสู่ฐานกองโจรหรือที่ตั้งที่ปลอดภัยอื่น ๆ
ในทันทีที่การแทรกซึมเข้าสำเร็จลง เริ่มต้นประเมินค่าพื้นที่ปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องทั้งนี้เพื่อยืนยันหรือ
ปฏิเสธข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับก่อนการแทรกซึมเข้า

4) การจัดตั้ง

ก) ชุดปฏิบัติการรพพิเศษจะเริ่มจัดตั้งหรือพัฒนาสัมพันธ์กับองค์กรต่อต้าน โดยการ
แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในการดำเนินการของขบวนการต่อต้าน โดยชุดปฏิบัติการรพพิเศษจะแจ้ง
ให้ทราบถึงขีดความสามารถและข้อจำกัดต่าง ๆ ในการช่วยเหลือรวมทั้งเริ่มต้นให้คำแนะนำเกี่ยวกับ
การพัฒนาและการจัดโครงสร้างองค์กรต่อต้านต่อผู้นำขบวนการ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึง
ความสามารถและสร้างความประทับใจต่อขบวนการต่อต้าน

ข) ผู้นำองค์กรต่อต้านจะพัฒนาพลพรรค เพื่อให้สามารถปฏิบัติการในขั้นของการ
เสริมสร้างกำลัง โดยมีชุดปฏิบัติการรพพิเศษคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำ

ค) ผู้นำองค์กรต่อต้านและผู้บังคับชุดปฏิบัติการรพพิเศษ จะต้องยอมรับและดำเนินการ
ตามแผนปฏิบัติและข้อพิจารณาในการควบคุมบังคับบัญชา ซึ่งโดยปกติแล้วชุดปฏิบัติการรพพิเศษจะ

ให้คำแนะนำและช่วยเหลือองค์กรต่อต้านในทุกเรื่อง และในบางสถานการณ์อาจควบคุมหรือชี้แนะในกิจกรรมการต่อต้านต่าง ๆ ด้วยตนเองก็ได้

ง) การจัดตั้งองค์กรต่อต้านดังกล่าว จะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขเฉพาะภายในแต่ละท้องถิ่น เพราะลักษณะของสงครามนอกแบบนั้นต้องการการควบคุมแบบรวมการและการปฏิบัติการแบบแยกการ ภายใต้เงื่อนไขความอ่อนตัวของโครงสร้างและสถานการณ์ของพื้นที่

จ) ชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะให้คำแนะนำกับองค์กรต่อต้าน ตามข้อพิจารณา ดังต่อไปนี้

- (1) ความสามารถขององค์กรต่อต้านที่มีอยู่จริง
- (2) การขยายความร่วมมือระหว่างองค์กรต่อต้าน กับประชาชนในท้องถิ่น
- (3) การปฏิบัติการของข้าศึกและมาตรการรักษาความปลอดภัย
- (4) สภาพแวดล้อมทางการเมือง ภูมิศาสตร์ ประชากร และเป้าหมายในการปฏิบัติการ
- (5) ความหลากหลาย และความแตกต่างทางอุดมการณ์ในระหว่างกลุ่มต่อต้านที่อาจมี

หลายกลุ่ม

- (6) รูปแบบและขอบเขตของการปฏิบัติการของข้าศึก
- (7) อิทธิพลของฝ่ายเราที่จะมีต่อองค์กรต่อต้าน

ฉ) โครงสร้างในการควบคุมบังคับบัญชาขององค์กรต่อต้าน ต้องสนับสนุนต่อความเป็นเอกภาพในการจัดตั้งกองบัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการรวมการบังคับบัญชาและการควบคุมของหน่วยรบพิเศษเข้ากับกำลังรบนอกแบบในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการต่อต้านทั้งปวงในพื้นที่ปฏิบัติการนั้น โดยผู้บัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการคือผู้นำองค์กรต่อต้านชาวพื้นเมืองขนาดและการประกอบกำลังของกองบัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแต่ละพื้นที่ โดยกองบัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการจะมีการจัดการในลักษณะการแบ่งส่วนงาน โดยเฉพาะ ในแต่ละส่วนงานนั้นควรประกอบด้วยผู้แทนจากองค์กรต่อต้านเข้าไว้ด้วย

ช) ผู้บังคับชุดปฏิบัติการรบพิเศษ จะให้การสนับสนุนในฐานะที่ปรึกษาต่อผู้บัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการ ในกรณีที่กองบัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการมีขนาดใหญ่ หรือกว้างขวางมาก ก็อาจจัดเป็นที่บังคับการภูมิภาค อำเภอ/ตำบล หรือ บก.เขต ทั้งนี้ต้องพิจารณาความอ่อนตัวและมีประสิทธิภาพในการวางแผนแบบรวมการและการปฏิบัติแบบแยกการ

ซ) กองบัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการ จะจัดตั้งตำบลสนับสนุนประจำพื้นที่ เพื่อให้การสนับสนุนต่อกิจกรรมการต่อต้านทั้งปวง ตำบลสนับสนุนประจำพื้นที่นี้จะเป็นพื้นที่ปฏิบัติการลับ ที่อำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติการ การกระจายกำลังซึ่งก่อให้เกิดความอ่อนตัวต่อข่ายการปฏิบัติงาน โดยปกติแล้วตำบลสนับสนุนประจำพื้นที่นี้จะประกอบด้วยระบบการรักษาความปลอดภัย ระบบข่าว

กรอง ระบบการติดต่อสื่อสาร พื้นที่ต้อนรับและสิ่งอำนวยความสะดวกสายแพทย์ รวมทั้งพื้นที่ฝึกอบรม
ฐานปฏิบัติการกองโจรและตำบลสนับสนุนภารกิจย่อย

ค) ฐานปฏิบัติการกองโจร เป็นสถานที่ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กรต่อต้าน โดย
ปกติแล้วฐานปฏิบัติการกองโจรจะกระจายภายในภูมิภาค มีเส้นทางการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยง
ระหว่างฐานปฏิบัติการกองโจรและฐานการสนับสนุนอื่น ๆ พร้อมทั้งมีเส้นทางหลบหนีที่ปลอดภัย
อย่างน้อยหนึ่งเส้นทางและมีฐานปฏิบัติการสำรองถ้าฐานปฏิบัติการหลักถูกคุกคามจากข้าศึก อีกทั้ง
จะต้องมีกลไกการแจ้งเตือนภัยแต่เนิ่นและการระวังป้องกันการจู่โจมจากกำลังข้าศึกและเอื้ออำนวยต่อ
การหลบหนีของกำลังกองโจรด้วย

ด) ตำบลสนับสนุนภารกิจ เป็นพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กับการรักษาความปลอดภัย เพื่อ
ขยายรัศมีการปฏิบัติการของกำลังกองโจร โดยกองโจรจะยึดครองพื้นที่ตำบลสนับสนุนภารกิจในเวลา
ไม่นานกว่า 24 ชม. (ก่อนหรือหลังการปฏิบัติ) เพื่อเตรียมการปฏิบัติการรบ หรือเพื่อการปฏิบัติการ
ค้นหาและรับกลับจากการปฏิบัติการรบ หากทำได้กองโจรจะทำการเฝ้าตรวจตำบลสนับสนุนภารกิจ
อย่างน้อย 24 ชม. ก่อนหรือหลังจากการใช้งาน

ด) การจัดกำลังกองโจร จะไม่สามารถกำหนดตายตัวเช่นเดียวกับกำลังตามแบบ เนื่องจาก
ภารกิจและยุทธวิธีของกองโจรจะทำให้ต้องมีการจัดหน่วยอย่างง่าย ๆ มีความคล่องตัว สามารถ
กระจายและการรวมกำลังอย่างรวดเร็ว แต่ละหน่วยของกำลังกองโจรจะต้องสามารถรักษาความ
ปลอดภัยด้วยระบบข่าวกรอง ระบบการติดต่อสื่อสารและระบบการส่งกำลังบำรุงของตนเอง

ท) โดยปกติแล้ว การจัดกำลังกองโจรจะกำหนดให้มีพวกสนับสนุน การแบ่งมอบหน้าที่
ให้พวกสนับสนุนจะต้องคำนึงถึงหลักการแบ่งส่วนงาน ระหว่างพวกสนับสนุนกับพวกกองโจร และ
ระหว่างพวกสนับสนุนองค์กรสนับสนุนอื่น ๆ

5) การเสริมสร้างกำลัง

ก) ในห้วงของการเสริมสร้างกำลัง พลพรรคขบวนการต่อต้านจะขยายการปฏิบัติเป็น
องค์กรที่มีประสิทธิภาพและขีดความสามารถในการปฏิบัติการรบเพิ่มขึ้น โดยการชักชวนและ
ฝึกอบรมสมาชิกใหม่ นอกจากนั้นจะดำเนินการจัดตั้งและประกอบกำลังให้เป็นขบวนการและหน่วยงาน
ใหม่มากขึ้น การรักษาความปลอดภัยของกองโจรในพื้นที่ปฏิบัติการมีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะการ
รับสมาชิกเพิ่มมากขึ้น จะทำให้ขบวนการกองโจรถูกเปิดเผยมากขึ้น

ข) องค์กรต่อต้านอาจปฏิบัติการรบเชิงรุกอย่างจำกัด เพื่อให้ได้รับความน่าเชื่อถือจาก
ประชาชน อีกทั้งเป็นการก่อวินาศกรรมและทำลายกำลังรบของข้าศึกด้วย แต่อย่างไรก็ตามจุดมุ่งเน้นที่สำคัญก็
คือ การพัฒนากำลังกองโจรเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการรบในอนาคต ชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะให้

ความช่วยเหลือต่อการรวบรวมข่าวและการวิเคราะห์เป้าหมาย รวมทั้งความช่วยเหลือในด้านการส่งกำลังบำรุงขององค์กรต่อต้านด้วย

ค) องค์กรต่อต้านไม่ควรที่จะเสริมสร้างกำลังมาก จนขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ในบางครั้งการมีปริมาณกองโจรมากก็ไม่สอดคล้องกับความสามารถทางการส่งกำลังบำรุง ชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะต้องสร้างความสมดุลระหว่างประสิทธิผลของขนาดกำลังกับความต้องการตามภารกิจของหน่วยรบพิเศษ

6) การใช้กองโจรทำการรบ

ก) องค์กรต่อต้านจะเริ่มโดยการปฏิบัติการรบตามวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยการผสมผสานการปฏิบัติการรบกับการปฏิบัติการจิตวิทยาและกิจกรรมการบ่อนทำลายเข้าด้วยกันเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ข) เมื่อสถานการณ์เอื้ออำนวย กำลังรบขององค์กรต่อต้านอาจพัฒนาการปฏิบัติการทางทหารไปเป็นกำลังรบตามแบบ หรืออาจจะหันกลับไปสู่ขั้นตอนการเสริมสร้างกำลังหากการตอบโต้ของข้าศึกทำให้ไม่สามารถพัฒนาองค์กรต่อต้านให้ก้าวหน้าไปได้

ค) ชุดปฏิบัติการรบพิเศษ ต้องประกันว่ากิจกรรมการต่อต้านต้องสนับสนุนวัตถุประสงค์ของผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการรวมของฝ่ายเราได้อย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องไม่ลืมว่าวัตถุประสงค์ขององค์กรต่อต้านจะไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของฝ่ายเราเสียทีเดียว

ง) การรบกวนขัดขวางเป็นกิจกรรมพื้นฐานของการต่อต้านด้วยกำลัง เพื่อลดขวัญและกำลังใจ รวมทั้งทรัพยากรของฝ่ายข้าศึก แต่ยังคงรักษาสภาพขวัญและกำลังใจของประชาชนที่จะสนับสนุนฝ่ายต่อต้านและดำรงเจตจำนงในการต่อสู้กับฝ่ายข้าศึกต่อไปด้วยการเพิ่มการปฏิบัติการต่อเป้าหมายที่กระจุกกระจายให้มากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดความสับสนตึงเครียดต่อฝ่ายข้าศึก

จ) กำลังรบของกลุ่มต่อต้านไม่ควรโจมตีทำลายเป้าหมายที่ยังมิได้รับการพิจารณาหรือขาดความสำคัญในทางยุทธศาสตร์ แต่ละเป้าหมายจะต้องคุ้มค่าต่อการทำลาย จากแนวคิดดังกล่าวผู้บัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการจะคัดเลือกระบบเป้าหมายที่เจาะจงในพื้นที่ปฏิบัติการของตนตามคำแนะนำของชุดปฏิบัติการรบพิเศษ โดยระบบเป้าหมายที่สำคัญในการทำสงครามนอกแบบนั้น จะประกอบด้วย ทางรถไฟ ทางถนน ทางน้ำ ระบบควบคุมการคมนาคมทางอากาศ การติดต่อสื่อสาร แหล่งผลิตพลังงานหรือระบบควบคุมกระแสไฟฟ้า คลังหรือแหล่งน้ำมันเชื้อเพลิงและระบบป้องกันภัยทางอากาศ

ฉ) การรบกวนขัดขวางขององค์กรต่อต้านอาจกระทำโดย การลอบโจมตี การซุ่มโจมตี การวางทุ่นระเบิด กับระเบิดและการซุ่มยิง ซึ่งองค์กรต่อต้านสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองเพียงลำพัง ในการขัดขวางระบบการติดต่อสื่อสาร และการซ่อมบำรุงของฝ่ายข้าศึก ด้วยการวางทุ่นระเบิดกับ

ระเบิด และชุมชนนั้นยังสามารถสนับสนุนการปฏิบัติการต่อเป้าหมายอื่น ๆ ได้โดย

- (1) การป้องกันการหลบหนีของฝ่ายข้าศึกจากพื้นที่เป้าหมาย
- (2) คุ้มครองการถอนตัวของกำลังรบฝ่ายเดียวกัน
- (3) รั้งหน่วยการตอบโต้และการเพิ่มเติมกำลังของฝ่ายข้าศึก

ข) นอกจากการปฏิบัติการรบแล้ว กลุ่มต่อต้านยังคงสามารถรวบรวมข่าวได้อย่างต่อเนื่อง ความถูกต้องและทันเวลาของข่าวกรองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง โดยก่อนการปฏิบัติการรบทุกครั้ง องค์การต่อต้านจะเพิ่มงานด้านการข่าวกรองได้มากขึ้น

ช) ระบบข่าวกรองขององค์การต่อต้าน อาจจะตอบสนองต่อภารกิจของผู้บัญชาการยุทธบริเวณด้วย โดยชุดปฏิบัติการรบพิเศษอาจร้องขอให้ระบบข่าวกรองขององค์การต่อต้านปฏิบัติงานตามภารกิจนี้ได้ ขณะเดียวกันถ้าความต้องการด้านการข่าวนั้นมีความสำคัญยิ่งและอาจเกิดผลเสียต่อภารกิจของผู้บัญชาการยุทธบริเวณได้ชุดปฏิบัติการรบพิเศษอาจจะดำเนินการด้านข่าวกรองแต่เพียงลำพังก็ได้

ค) เมื่อผู้บัญชาการยุทธบริเวณ เริ่มการปฏิบัติการทางทหารตามแบบในพื้นที่ปฏิบัติการแล้วชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะประสานการปฏิบัติในการต่อต้านต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการนั้น ซึ่งอาจประกอบด้วย

- (1) การรวมแผนปฏิบัติการรบขององค์การต่อต้าน เข้าสู่แผนการทัพของยุทธบริเวณ
- (2) ประสานการปฏิบัติกับกลุ่มต่อต้าน ในการค้นหาและชี้เป้าหมาย เพื่อการสนับสนุนการรบกวณ ขัดขวางในยุทธบริเวณ
- (3) รักษาความปลอดภัยในกิจกรรมการเล็ดลอดหลบหนี การก่อวินาศกรรมและการบ่อนทำลาย
- (4) ปฏิบัติการลวงและการอ้อมกำลัง เพื่อให้หน่วยรบตามแบบ มีเสรีในการปฏิบัติในพื้นที่เฉพาะแห่งได้
- (5) โจมตีทำลายระบบอาวุธป้องกันภัยทางอากาศ และระบบอาวุธโจมตีทางลึกของฝ่ายข้าศึก
- (6) รบกวณ ขัดขวาง หรือสะกั้ดกันเส้นทางเข้าหรือออกจากพื้นที่เป้าหมาย
- (7) ยึดครอง และรักษาภูมิประเทศหรือพื้นที่อำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในห้วงเวลาจำกัด เพื่อสนับสนุนแผนการดำเนินกลยุทธ์ของกำลังรบตามแบบ
- (8) แย่งยึดหรือรักษาสิ่งก่อสร้างหรือสถานที่สำคัญ (สะพาน อุโมงค์ เขื่อน แหล่งผลิตกระแสไฟฟ้า และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการติดต่อสื่อสารคมนาคมอื่น ๆ) ในห้วงเวลาจำกัด เพื่อป้องกันการถูกโจมตีจากฝ่ายข้าศึก

(9) รมกวนและขีดขวางระบบการควบคุมบังคับบัญชา การส่งกำลังบำรุงและ
กองหนุนของฝ่ายข้าศึก ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการทางลึกของกำลังรบตามแบบ

(10) ดึงความสนใจ และหันเหฝ่ายข้าศึกออกจากพื้นที่การรบหลัก

ค) ในกรณีที่กำลังรบตามแบบปฏิบัติการยุทธบรรจบกับองค์การต่อต้าน ชุดปฏิบัติการ
รบพิเศษจะประสานการปฏิบัติการยุทธบรรจบ เมื่อกำลังรบตามแบบฝ่ายเดียวกันเคลื่อนที่เข้ามาอยู่
โดยรอบพื้นที่ปฏิบัติการสงครามนอกแบบแล้ว ภารกิจภายหลังการยุทธบรรจบจะประกอบด้วย

(1) การปฏิบัติการรบตามแบบในพื้นที่การรบหลักหรือในพื้นที่ส่วนหลังในฐานะที่
เป็นมาตรการของการอ้อมกำลัง

(2) การกวาดล้างข้าศึก

(3) การปฏิบัติการกีดลาดตระเวน และการเฝ้าตรวจทางยุทธวิธี

(4) การเป็นฉากกำบังในภูมิประเทศที่ยากลำบาก และในพื้นที่ที่เป็นช่องว่างระหว่าง
หน่วยรบตามแบบ

(5) การสนับสนุนผู้นำทางและล่ามต่อหน่วยรบตามแบบ

(6) เสริมมาตรการพิทักษ์ประชาชน และทรัพยากร

ด) ภายหลังจากการปฏิบัติการยุทธบรรจบแล้วกำลังรบขององค์การต่อต้านจะกลับไปขึ้น
การควบคุมกับกองบัญชาการยุทธบริเวณ กำลังรบเหล่านี้อาจจะได้รับการปลดปล่อยหรืออาจได้รับการ
จัดตั้งใหม่ในฐานะกำลังรบตามแบบ เพื่อใช้ประโยชน์ในภารกิจการอ้อมกำลัง เช่น การรักษาความ
ปลอดภัยสถานที่และปมคมนาคมที่สำคัญ และการใช้กำลังในบทบาทของกำลังรบทางยุทธวิธีในพื้นที่
ส่วนหลัง

7) การปลดปล่อย

ก) การปลดปล่อยเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญและยุ่งยากมากของการสงครามนอกแบบ
ซึ่งมักจะละเอียดหรือมิได้เตรียมการไว้ล่วงหน้า ในการวางแผนปฏิบัติการสงครามนอกแบบ แผนการ
ปลดปล่อยควรจะได้ริเริ่มขึ้นในทันทีที่ฝ่ายเราตกลงใจที่จะให้ความอุปถัมภ์หรือสนับสนุนองค์การ
ต่อต้าน และเมื่อองค์การต่อต้านสามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์แล้วจะต้องยุติบทบาทด้วยการ
ปลดปล่อยกำลังกองโจร ขณะเดียวกันองค์การต่อต้านอาจจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของคณะรัฐบาลของ
ประเทศที่ได้รับการจัดตั้งใหม่ ซึ่งกำลังรบขององค์การต่อต้านหรือกำลังกองโจรอาจจะเข้าร่วมตัวเป็น
กำลังของกองทัพแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นใหม่ หรือบางส่วนอาจถูกปลดปล่อยไปสู่ชีวิตพลเรือนตามเดิม
ความเหมาะสมของการปลดปล่อยนี้จะส่งผลกระทบต่อทัศนคติของประชาชนและของรัฐบาลของ
ประเทศนั้นต่อฝ่ายเราได้ภายหลังการสิ้นสุดสงคราม

ข) ในการปลดปล่อยนั้นอาจมีความล่อแหลมเกิดขึ้น เช่น สมาชิกขององค์การต่อต้านเดิมอาจดำเนินการบ่อนทำลายต่อรัฐบาลใหม่ถ้าการแบ่งผลประโยชน์ไม่ลงตัว หรือเกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวก หรือการปล้นสะดมโดยกองโจร รัฐบาลใหม่จะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้สมาชิกดังกล่าวดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีความสงบสุข และได้รับในสิ่งที่พึงจะได้รับ โดยอาจต้องดำเนินการดังนี้

- (1) เก็บอาวุธยุทโธปกรณ์มาอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล
- (2) ให้ความช่วยเหลือต่อสมาชิกในการกลับสู่ชีวิตพลเรือน
- (3) ใช้มาตรการเชิงบวก เพื่อป้องกันสมาชิกในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในอนาคตต่อไป

ค) จากความเข้าใจในลักษณะพื้นฐานต่าง ๆ ขององค์การต่อต้าน ชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะยังคงอยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการระยะหนึ่งเพื่อช่วยเหลือในการปลดปล่อย ชุดปฏิบัติการรบพิเศษและหน่วยงานทางด้านกิจการพลเรือนและปฏิบัติการจิตวิทยา จะต้องร่วมมือกันดำเนินการเพื่อมิให้เกิดการสูญเสียอิทธิพลของฝ่ายเราต่ออดีตกลุ่มต่อต้าน ซึ่งถือเป็นกุญแจสำคัญทางยุทธศาสตร์ของชาติที่ใช้หน่วยรบพิเศษเข้าดำเนินการสงครามนอกแบบดังกล่าว

5. ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยรบพิเศษกับองค์การต่อต้าน

5.1 ผู้บังคับชุดปฏิบัติการรบพิเศษ ซึ่งต้องปฏิบัติการกิจสงครามนอกแบบจะอยู่ในฐานะที่สำคัญมาก สำหรับผู้บัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการนั้น ผู้บังคับชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะเป็นผู้แทนโดยตรงของรัฐบาล ผู้บังคับชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะต้องเป็นทั้งนักการทูตและที่ปรึกษาทางทหารไปพร้อมกัน โดยปฏิบัติงานด้วยความสัมพันธ์อันดีกับองค์การต่อต้าน ความสัมพันธ์นี้จะพัฒนาจากวัตถุประสงค์ร่วมกัน ในการต่อต้านข้าศึก และการยอมรับฝ่ายเราเป็นผู้อุปถัมภ์ รวมทั้งการยอมรับการชี้นำในด้านยุทธการ อย่างไรก็ตามชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะต้องพิจารณาปัจจัย ด้านการเมือง ความเชื่อทางศาสนา และความแตกต่างทางเชื้อชาติ ที่อาจมีผลกระทบต่อปฏิบัติการกิจ รวมทั้งจะต้องเรียนรู้วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมของท้องถิ่นนั้น ๆ ชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะต้องเข้าใจยุทธศาสตร์ของรัฐบาลและของผู้บัญชาการยุทธบริเวณเป็นอย่างดี นอกจากนั้นจะต้องเตรียมการที่จะปฏิบัติงานร่วมกับสมาชิกขององค์การต่อต้าน

5.2 ชุดปฏิบัติการรบพิเศษ ควรปรับปรุงความรู้ ทักษะและทัศนคติของกลุ่มผู้นำขององค์การต่อต้านรวมทั้งการมีอิทธิพลต่อการชี้นำทางความคิด หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตำแหน่งสำคัญในองค์การต่อต้านซึ่งเป็นมิตรและยอมรับฝ่ายเรา รวมทั้งสามารถตอบสนองต่อผลประโยชน์ของชาติได้ดีที่สุด 5.3 ชุดปฏิบัติการรบพิเศษ จะต้องมีความรู้ในภาษาท้องถิ่นพอเพียง ในกรณีที่ไม่สามารถ

ดำเนินการได้ ชุดปฏิบัติการรบพิเศษอาจใช้ล่ามตามความจำเป็นอย่างรอบคอบ เพราะล่ามอยู่ในฐานะที่มีความสำคัญมากในการสร้างความเข้าใจกันอย่างมีประสิทธิภาพ ล่ามจะต้องได้รับความเชื่อถือทั้งจากองค์การต่อต้านและชุดปฏิบัติการรบพิเศษด้วย

6. การปฏิบัติการจิตวิทยา (และกิจการพลเรือน)

องค์การต่อต้าน จะต้องมีการปฏิบัติการจิตวิทยาอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติการจิตวิทยาที่เหมาะสมจะเสริมสร้างความสามัคคี และดำรงไว้ซึ่งขวัญและกำลังใจขององค์การต่อต้านและได้รับความเห็นใจและการสนับสนุนจากประชาชนในพื้นที่ ด้วยการปฏิบัติการจิตวิทยาอย่างเป็นระบบ ชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะต้องประกันว่า องค์การต่อต้านให้ความสำคัญในการปฏิบัติการจิตวิทยาเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติต่าง ๆ ได้ด้วยความสามารถขององค์การต่อต้านเองเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน

7. วินัย

7.1 องค์การต่อต้านเป็นองค์การที่ปฏิบัติการแบบแยกการและอาจกระจายอยู่เต็มพื้นที่ปฏิบัติการ กิจกรรมต่าง ๆ นั้นถูกฝ่ายที่ครองอำนาจอยู่พิจารณาว่าผิดกฎหมาย อีกทั้งจากสภาพแวดล้อมที่สมาชิกขององค์การต่อต้านการปฏิบัติงานอยู่ อาจทำให้มาตรฐานทางด้านระเบียบวินัยของสมาชิกมีปัญหาได้ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชน วินัยที่เคร่งครัดสำคัญยิ่งต่อองค์การต่อต้าน ผู้นำและสมาชิกขององค์การต่อต้าน จะต้องตระหนักว่าการละเมิดวินัยแม้แต่เพียงเล็กน้อยอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนก่อให้เกิดการไม่ยอมรับและขาดการสนับสนุนได้ องค์การต่อต้านจะต้องรักษากฎระเบียบวินัยอย่างเข้มงวด ทั้งนี้เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนและเอื้อต่อความอยู่รอดขององค์การในระยะยาว การละเมิดระเบียบวินัยแม้แต่เพียงเล็กน้อยจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างทันที่

7.2 สมาชิกขององค์การต่อต้านจะต้องเข้าใจข้อบังคับ รวมทั้งบทลงโทษที่เกิดจากการละเมิดกฎระเบียบนั้น ๆ กฎระเบียบและข้อบังคับขององค์การต่อต้าน ต้องกำหนดบทลงโทษอย่างชัดเจนและยุติธรรม ทั้งนี้เพื่อลดการโจมตีจากการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายข้าศึกและสร้างความชอบธรรมต่อองค์การต่อต้าน แม้ว่าผู้นำองค์การต่อต้านจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อการรักษาไว้ซึ่งกฎ ระเบียบ วินัยภายในองค์การต่อต้านก็ตาม ผู้บังคับชุดปฏิบัติการรบพิเศษก็อาจดำเนินการเพื่อประกันความมีระเบียบและวินัยอย่างเหมาะสม โดยชุดปฏิบัติการรบพิเศษกับผู้นำการประจำพื้นที่ปฏิบัติการ อาจ

ทำข้อตกลงจัดตั้งหน่วยหรือองค์การในการควบคุมการรักษาภาวะเจ็บป่วยข้อบังคับต่าง ๆ ในหมู่สมาชิก ขบวนการต่อต้านและชุดปฏิบัติการพิเศษ

8. การส่งกำลังบำรุงขององค์การต่อต้าน

8.1 องค์การต่อต้าน จะต้องพัฒนาระบบการส่งกำลังบำรุงของตนเองขึ้นมา เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ โดยทั่วไปแล้วองค์การต่อต้านสามารถดำเนินการได้โดยการผสมผสานวิธีการของการส่งกำลังบำรุงจากภายใน และภายนอกพื้นที่ปฏิบัติการสงครามนอกแบบเข้าด้วยกัน

8.2 ผู้บัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการจะต้องสร้างความสมดุลระหว่างความต้องการ ในการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง และการรักษาไว้ซึ่งความร่วมมือจากฝ่ายพลเรือน หากต้องเรียกร้องการสนับสนุนจากฝ่ายพลเรือนมากเกินไป ก็อาจก่อให้เกิดผลกระทบในเชิงลบได้ ซึ่งข้อจำกัดในด้านการส่งกำลังบำรุง อาจเป็นปัจจัยสำคัญของการกำหนดขนาดขององค์การต่อต้าน เพราะอาจเกินขีดความสามารถของพื้นที่ปฏิบัติการสงครามนอกแบบที่จะให้การสนับสนุนได้อย่างเพียงพอ เมื่อเกิดสถานการณ์เช่นนี้ผู้อุปถัมภ์จากภายนอกจะทำการสนับสนุนเพิ่มเติม หรือองค์การต่อต้านอาจลดขอบเขตกิจกรรมต่าง ๆ ลง โดยปกติแล้วการสนับสนุนจากภายนอกจะให้การสนับสนุนสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพและอาวุธยุทโธปกรณ์ที่สำคัญที่จะต้องปฏิบัติงานทางด้านยุทธวิธี

8.3 การสนับสนุนจากภายนอก เป็นวิธีการที่มีความสำคัญยิ่งในการแสดงออกซึ่งการสนับสนุนและมีอิทธิพลต่อองค์การต่อต้าน เมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยกำลังรบตามแบบแล้ว องค์การต่อต้านมีความขาดแคลน ต้องการสิ่งอุปกรณ์ในระดับพื้นฐานบางประการซึ่งความต้องการสนับสนุนจากภายนอกอาจจะประกอบด้วย

- 1) อาหาร
- 2) เสื้อผ้า
- 3) วัสดุก่อสร้างที่กำบัง/ที่พักอาศัย
- 4) อาวุธ
- 5) กระสุน
- 6) วัตถุระเบิด
- 7) เครื่องมือสื่อสาร
- 8) การสนับสนุนสายแพทย์
- 9) การขนส่งคมนาคม

10) คลังเก็บสิ่งอุปกรณ์

11) การซ่อมบำรุง

8.4 พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการจัดตั้งฐานปฏิบัติการกองโจร ส่วนใหญ่จะมีแหล่งอาหารอยู่แล้ว แต่ก็อาจไม่เพียงพอต่อการขยายกำลังกองโจร ดังนั้นผู้บัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการอาจจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากภายนอกพื้นที่ปฏิบัติการด้วย

8.5 อาวุธที่แย่งยึดไว้ได้จะเป็นอาวุธขั้นต้นของกำลังกองโจร ผู้บัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการจะต้องจัดให้มีการแยกประเภทของอาวุธชนิดต่าง ๆ เพื่อขอรับการสนับสนุนกระสุนตามอัตราส่วนของการเบิกใช้งานและการเบิกทดแทน การใช้งานด้วย

8.6 ในขั้นตอนการจัดตั้งและการเสริมสร้างกำลังกองโจรนั้น องค์การต่อต้านจะมีโอกาสปะทะกับข้าศึกน้อย จึงมีความต้องการในการใช้กระสุนแต่เพียงเล็กน้อย แต่ในขั้นตอนการใช้กำลังเข้าทำการรบนั้นจะมีความต้องการใช้อาวุธกระสุนและวัตถุระเบิดจำนวนมาก

8.7 ในระยะเริ่มแรก การติดต่อสื่อสารขององค์การต่อต้านส่วนใหญ่จะเป็นการปฏิบัติการลับ แต่ในขั้นตอนการใช้กำลังเข้าทำการรบ กำลังรบขององค์การต่อต้านอาจต้องใช้วิทยุในการติดต่อสื่อสารทางยุทธวิธี

8.8 องค์การต่อต้านต้องการยาและเวชภัณฑ์ขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การรักษาพยาบาลขั้นต้นให้กับสมาชิก เวชภัณฑ์ประเภทป้องกันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะกำลังกองโจรจะไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่จะรักษาพยาบาลอย่างเพียงพอ

8.9 โดยปกติแล้วผู้บัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการ จะได้รับการสนับสนุนด้านการขนส่งจากส่วนสนับสนุนของตำบลสนับสนุนภารกิจต่าง ๆ กำลังกองโจรอาจมีระบบการขนส่ง เพื่อสนองตอบความต้องการเร่งด่วน โดยในพื้นที่ทุรกันดารนั้นวิธีการขนส่งพื้นฐานคือการใช้กำลังพลแบกหามหรือสัตว์ต่าง

8.10 ผู้บัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการจะชุกซ่อนสัมภาระและสิ่งอุปกรณ์ชนิดพิเศษไว้ตามพื้นที่ปฏิบัติการ โดยทั่วไปการซ่อนของต้องให้สอดคล้องกับแผนและความต้องการทางยุทธวิธี และสนับสนุนต่อเหตุการณ์ฉุกเฉิน

8.11 องค์การต่อต้านอาจได้รับชิ้นส่วนอะไหล่ จากการแสวงหาในท้องถิ่นและจากสนามรบ เพื่อดำเนินการซ่อมบำรุง อนึ่งอาจมีการจัดตั้งพื้นที่ซ่อมบำรุงภายในตำบลสนับสนุนประจำพื้นที่ องค์การผู้อุปถัมภ์จะต้องให้การสนับสนุนการซ่อมบำรุงและชิ้นส่วนอะไหล่ที่จำเป็น แต่ในบางครั้ง การสนับสนุนองค์การต่อต้านด้วยการนำสิ่งอุปกรณ์ที่มีเทคนิคสลับซับซ้อน อาจทำให้ระบบการซ่อมบำรุงเกิดความยุ่งยากและสับสนได้

8.12 วิธีการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงจากพื้นที่ภายในขององค์การต่อต้าน ประกอบด้วย

- 1) การแสวงหาจากสนามรบ
- 2) การจัดซื้อ
- 3) การเก็บภาษีหรือการเกณฑ์/การชักส่วน
- 4) การแลกเปลี่ยน
- 5) การริบหรือการยึด
- 6) การผลิต

8.13 ในการปฏิบัติการรบเชิงรุก จะทำให้กำลังรบขององค์การต่อต้านได้รับการส่งกำลังบำรุงจากสนามรบด้วยการแย่งยึดสิ่งอุปกรณ์จากข้าศึก นอกจากนี้จะเป็นการบำรุงขวัญขององค์การต่อต้านแล้ว ยังไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกกับประชาชนในพื้นที่ปฏิบัติการด้วย

8.14 โดยทั่วไปแล้ว องค์การต่อต้านจะจัดซื้อเฉพาะชิ้นส่วนอะไหล่ที่สำคัญ ซึ่งไม่สามารถจัดหาได้จากวิธีการอื่น ๆ และการนำเข้าจากภายนอกจนมากเกินไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบธุรกิจภายในท้องถิ่นได้ ซึ่งความเสียหายดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อองค์การต่อต้านหรือฝ่ายเราก็ได้

8.15 องค์การการต่อต้าน อาจจัดตั้งระบบการเก็บภาษีหรือการเกณฑ์หรือการชักส่วนประชาชน องค์การต่อต้านอาจบันทึกหลักฐานไว้เพื่อดำเนินการชดใช้ภายหลังจากสงครามยุติแล้วก็ได้ ซึ่งอุปสรรคของระบบการเก็บภาษีหรือการเกณฑ์ประกอบด้วย

- 1) ความขาดแคลนในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
- 2) มาตรการพิทักษ์ประชาชนและทรัพยากรของฝ่ายข้าศึกที่มีประสิทธิผล
- 3) เกิดการสู้รบแย่งชิงจากข้าศึกหรือจากองค์การต่อต้านอื่น ๆ ในพื้นที่

8.16 การแลกเปลี่ยนอาจทำให้ระบบการเก็บภาษีในพื้นที่หรือการเกณฑ์ล้มเหลวได้ อย่างไรก็ตาม การแลกเปลี่ยนอาจจะเป็นเพียงวิธีการเดียวของการได้มาซึ่งสิ่งอุปกรณ์ที่สำคัญ (เช่น สิ่งอุปกรณ์สายการแพทย์) หรือการสนับสนุนอื่น ๆ

8.17 องค์การต่อต้าน อาจผลิตสิ่งอุปกรณ์แสวงเครื่องรวมทั้งผลิตอาหารเลี้ยงตนเอง ผู้บัญชาการประจำพื้นที่ปฏิบัติการ อาจจัดตั้งโรงงานผลิตชิ้นส่วนอะไหล่หรือสิ่งอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นต่าง ๆ ที่ไม่สามารถจัดหาภายในพื้นที่ได้

8.18 การริบหรือการยึดอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งกับประชาชนในท้องถิ่นได้ องค์การต่อต้านควรจะใช้วิธีการนี้ในกรณีฉุกเฉิน หรือเป็นการลงโทษเฉพาะบุคคลซึ่งปฏิเสธความร่วมมือหรือให้ความร่วมมือกับฝ่ายข้าศึก ผู้นำองค์การต่อต้านจะต้องควบคุมการริบหรือการยึดอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้เพื่อประกันว่าจะไม่มีการละเมิดวินัยด้วยการลักขโมยหรือแย่งชิงจากประชาชน

8.19 ชุดปฏิบัติการรบพิเศษ เป็นผู้รับผิดชอบต่ออาวุธยุทธโปกรณ์ที่ส่งไปยังพื้นที่ปฏิบัติการ การควบคุมการแจกจ่ายสิ่งอุปกรณ์ที่ฝ่ายเราให้การสนับสนุนต่อองค์การต่อต้านจะทำให้สามารถขยาย

ขอบเขตการปฏิบัติการและมีอิทธิพลเหนือกองโจรได้ ชุดปฏิบัติการรบพิเศษจะต้องจัดตั้งระบบการควบคุมและแจกจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะสิ่งอุปกรณ์ที่มีความสำคัญยิ่งต่อการปฏิบัติการ ชุดปฏิบัติการรบพิเศษควรพิจารณาปริมาณและการจัดเก็บสิ่งอุปกรณ์ที่สำคัญที่ได้รับ ด้วยการแยกประเภทอย่างชัดเจนของแหล่งที่มา การข่าวกรองจะเป็นข้อพิจารณาการแจกจ่ายวัสดุอุปกรณ์ของฝ่ายเราอย่างเหมาะสม และสามารถประเมินค่าขีดความสามารถขององค์การต่อต้านและทำการปลดปล่อยได้อย่างถูกต้อง